

NORSK JERNBANEFORBUNDS LANDSMØTE DEN 17. NOVEMBER 1976
KL. 0900.

Det er stadig klarere trekk i vår nasjonale og internasjonale utvikling som oppfordrer oss til å plassere vår politikk inn i det internasjonale bildet.

Internasjonal politikk har i sine hoveddrag de siste år vært preget av kontakt mellom øst og vest.

Dette har gitt håp om at vi i alle fall kan stå ved begynnelsen av en lang og vanskelig vei frem mot avspenning og nedrustning.

Men enda hviler vår form for fred på stadig mer

- 2 -

avskrekkende masseødeleggelsesvåpen oppmarsjert på begge sider av ideologiske grenser. Disse er trukket mellom de dominerende supermakter USA, Sovjet og China.

I dette forhold ligger et kolossalt ansvar plassert i supermaktenes hender.

De små nasjoner har bare ett realistisk håp for fremtiden. Det består i at det skapes politiske forutsetninger for en reell gjensidig nedrustning og avspenning.

Vi må alene og i sammen med andre nasjoner nytte enhver realistisk anledning til å gi vårt bidrag til en slik utvikling.

Den militære utvikling i nordområdene har plassert vårt land enda nærmere et storpolitisk brennpunkt.

Det er opp mot slike områder at vi avdekker rike olje- og gassforekomster ute i havet.

Det er i de samme områder vi oppretter våre 200-mils økonomiske soner fra 1. januar neste år.

I større grad enn tidligere er vi en liten nasjon med økende internasjonalt ansvar.

I en slik situasjon må det ikke skapes tvil om at vi står fast på hovedlinjene i vår utenriks- og sikkerhetspolitikk.

Stabile forhold i vår del av verden gir også forutsetninger for en sterkere innsats for de fattige og undertrykte folk i andre deler av den samme verden.

Mange steder er det jo slik at fundamentale menneskeretter blir trampet ned. Det er også et faktum at et lite mindretall av verdens folk - og vi er blant dem - blir rikere og rikere, mens det store flertall holdes nede av sult og menneskelig nød.

Det brukes i verden i dag 30 ganger så mye til våpen som til utviklingsarbeid for nødlidende nasjoner og mennesker.

Opgavene kan av og til fortone seg så enormt store at en kan bli fristet til å bli grepet av håpløshet.

Vi har ikke lov til det.

Kamp for menneskerettigheter er ikke for noen et snevert nasjonalt anliggende. Det er en kamp der vi alle er medansvarlige.

Vi må derfor nytte enhver anledning for å påvirke en utvikling som står i samsvar med De Forente Nasjoners erklæring om menneskerettighetene.

I dette ligger en sterk oppfordring til innsats for

internasjonal organisasjon og rett bygd på åpen medmenneskelig rettferd og solidaritet.

Hvem andre skulle sette kreftene inn i en slik kamp enn en demokratisk, sosialistisk arbeiderbevegelse som vår.